

Beleidsplan Dekoloniaal Indonesië Nederland

Contactpersonen

Naam contactpersoon	Benjamin Caton, initiatiefnemer & organisator
E-mailadres en telefoonnummer	8benjamin.caton@gmail.com , +31624618427
Naam contactpersoon 2	Hannah van Gelderen, medeorganisator
E-mailadres en telefoonnummer	hannahvangelderen@gmail.com , +31627320643
Naam contactpersoon 3	Dewi van Leeuwen, medeorganisator
E-mailadres en telefoonnummer	dewirae@gmail.com , +31613021704

KVK nummer	93523440
RSIN nummer	866436741

De stichting

Bestuur

Het bestuur van Stichting Dekoloniaal Indonesië Nederland vertegenwoordigt de stichting vrijwillig en onbezoldigd. Het bestuur bestaat uit:

Voorzitter

Sylvia Dornseiffer (Jakarta, 1954) voormalig directeur Fonds voor de Letteren en Amsterdams Fonds voor de Kunst. Tegenwoordig voorzitter van de Cultuurfondsen gemeente 's-Hertogenbosch en van de ketentafel Letteren van Platform Arbeidsmarkt Culturele en Creatieve toekomst (ACCT).

Secretaris

Dido Michielsen (Amersfoort, 1957) is schrijfster van de historische romans *Lichter dan ik* en *Engel en kinnari*. Beide boeken spelen zich af in de voormalige kolonie Nederlands-Indië. Voor *Lichter dan ik* ontving zij de Boekhandelsprijs 2020. In 2024 houdt Michielsen de 4 mei voordracht in de Nieuwe Kerk. In 2025 verschijnt een boek over haar vader die KNIL-militair was en in 2027 het laatste deel van haar historische vrouwentrilogie.

Penningmeester

Sanne Pisters (Roermond, 1987) is beleidsmedewerker bij de Sociaal Economische Raad – SER Diversiteit in Bedrijf. Met twaalf jaar werkervaring bij ABN AMRO en een opleidingsachtergrond in Management Studies, adviseert ze bedrijven over een divers personeelsbestand en een inclusieve bedrijfsvoering.

Organisatie

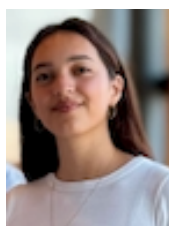
De organisatie van de activiteiten van de stichting bestaat uit:

Benjamin Caton (Amsterdam, 1997) initiatiefnemer en organisator van de Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking. Daarnaast is hij coördinator rechtvaardigheid, inclusiviteit en gelijkwaardigheid bij Greenpeace, co-oprichter van wooncoöperatie de Torteltuin, moderator en schrijver.

Hannah van Gelderen (Amsterdam, 1999) mede-organiseert sinds 2023 de Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking in de rol van evenementenproducent. Ze is breed opgeleid en heeft sinds 2020 meerdere demonstraties (mede)georganiseerd (zoals tegen de harde grenzen van Fort Europa). Tegenwoordig is ze lid van wooncoöperatie de Woonwolk en werkt ze als bedrijfsleider bij een buurtcafé in Amsterdam West.

Dewi van Leeuwen (Amsterdam, 1999) mede-organiseert sinds 2025 de Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking in de rol van vrijwilligers coördinator. Zij is in 2025 afgestudeerd in Politieke Theorie met een focus op dekolonisatie en emancipatie, en doet onafhankelijk onderzoek op het gebied van gender en seksualiteit vanuit internationale betrekkingen. Op het moment werkt zij als schrijver en filosoof ook mee aan een initiatief voor het ontwerp van het nieuwe Nationale Slavernij

Museum.

Inschrijving in het Handelsregister

De Stichting DIN is opgericht op 27 maart 2024 te Amsterdam en is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder het nummer: 93523440. De Stichting DIN heeft geen winstoogmerk, zoals blijkt uit artikel 3 lid 2 van de statuten.

Missie

De missie verduidelijkt de reden van ons bestaan en ons bestaansrecht.

Stichting DIN bevordert bewustwording en dialoog in Nederland over het gedeelde koloniale verleden van Indonesië en Nederland door het organiseren van herdenkingen en educatieve activiteiten.

Stichting DIN organiseert activiteiten rondom het gedeelde koloniale verleden van Indonesië en Nederland, met als belangrijkste evenement de jaarlijkse Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking. Deze herdenking biedt ruimte voor een breed en inclusief perspectief, waarin de verhalen en ervaringen van diverse betrokkenen worden erkend en herdacht. Met de pijlers leren, verbinden en helen draagt de stichting bij aan bewustwording over dekolonisatie, vrijheid, gelijkwaardigheid en rechtvaardigheid. Daarnaast zet Stichting DIN zich in voor het organiseren van educatieve en verbindende bijeenkomsten die bijdragen aan dekolonisatie en een voortdurende maatschappelijke dialoog over de koloniale geschiedenis, de relatie tussen Nederland en Indonesië en het huidige Indonesië.

Visie

De visie is de toekomstige richting waar we naartoe werken. Het is de ambitie die we voor de komende jaren nastreven en die onze doelstellingen helder weerspiegelt.

Stichting DIN streeft naar een samenleving waarin de koloniale geschiedenis wordt erkend en besproken en draagt bij aan verbinding en begrip tussen verschillende gemeenschappen. De herdenking en andere activiteiten van de stichting dragen bij aan een groter begrip tussen verschillende gemeenschappen en het helen van historische scheidslijnen. Daarbij staat niet nationalisme, maar het delen van menselijke verhalen, leed en hoop centraal. Stichting DIN gelooft dat verschillende perspectieven naast elkaar kunnen bestaan en dat het erkennen van de ene pijn niet ten koste hoeft te gaan van de andere. Door ruimte te creëren voor dialoog, reflectie en artistieke expressie wil de stichting bijdragen aan een inclusiever en rechtvaardiger historisch bewustzijn.

Doelstelling

De stichting heeft ten doel:

1. Het dienen van het algemeen nut door het organiseren, faciliteren en aanjagen van evenementen, debatten en activiteiten, voornamelijk in Nederland, met betrekking tot dekolonisatie en/of voormalig bezet Nederlands-Indië en/of Indonesië en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn; alles in de ruimste zin van het woord. De drie belangrijkste pijlers van de stichting zijn leren, verbinden en helen. De pijlers zijn de belangrijkste focusgebieden die helpen bij het bereiken

van de missie en visie. Ze zijn de fundamenten waarop de strategie en activiteiten van onze organisatie zijn gebaseerd.

- a. Leren: Het bevorderen van educatie en bewustwording over dekolonisatie, vrijheid, gelijkwaardigheid en rechtvaardigheid.
 - b. Verbinden: Het creëren van ruimte voor dialoog en verbinding tussen diverse gemeenschappen en perspectieven.
 - c. Helen: Het bijdragen aan het helen van historische wonden door erkenning van ervaringen en het stimuleren van begrip.
2. De stichting tracht haar doel onder andere te verwezenlijken door:
- a. Het organiseren van een dekoloniale herdenking (de “Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking” of “Dekoloniserende Indonesië Nederland Herdenking”);
 - b. Het houden van verbindende en/of educatieve bijeenkomsten;
 - c. Het organiseren van activiteiten en het geven van informatie en voorlichting in het bijzonder aan jongeren;
 - d. Het organiseren van activiteiten en het geven van informatie en voorlichting in het bijzonder aan iedereen die op welke manier dan ook nog pijn ervaart van of verbintenis voelt met de koloniale- en oorlogsgeschiedenis van Indonesië, of zich daarin wil interesseren;
 - e. Het leggen en onderhouden van contacten en het samenwerken met derden indien en voor zover dat voor de stichting nuttig kan zijn; en
 - f. Alle andere wettelijke middelen, welke voor het gestelde doel bevorderlijk zijn.

Financiën en middelen

De stichting heeft uitdrukkelijk niet tot doel het maken van winst en/of het behartigen van commerciële belangen. Tot het doel van de stichting behoort niet het doen van uitkeringen aan oprichters, bestuurders of derden, tenzij deze uitkeringen een ideële of sociale strekking hebben.

De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door alle wettelijk geoorloofde middelen in te zetten die de stichting ten dienste staan. De stichting beoogt een algemeen nut beogende instelling te zijn als bedoeld in artikel 5b Algemene wet inzake rijksbelastingen en als zodanig aangemerkt te zijn door de Nederlandse belastingdienst.

Wijze van inkomstenwerving

De stichting werft haar inkomsten door middel van het aanvragen van fondsen. De stichting heeft uitdrukkelijk niet tot doel het maken van winst en/of het behartigen van commerciële belangen. Tot het doel van de stichting behoort niet het doen van uitkeringen aan oprichters, bestuurders of derden, tenzij deze uitkeringen een ideële of sociale strekking hebben. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door alle wettelijk geoorloofde middelen in te zetten die de stichting ten dienste staan. De stichting beoogt een algemeen nut beoogde instelling te zijn als bedoeld in artikel 5b Algemene wet inzake rijksbelastingen en als zodanig aangemerkt te zijn door de Nederlandse belastingdienst.

Beheer en besteding van vermogen

De penningmeester is verantwoordelijk voor het beheer en de besteding van het vermogen van de instelling. De evenementenproducent heeft een volmacht. Deze persoon draagt een betaalpas op naam van de lopende rekening van de Stichting (geldautomaat maximaal EUR 1.000,00 per week, betaalautomaat maximaal EUR 1.500,00 per week, giraal EUR 500,00 per overboeking. Bedragen boven de EUR 500,00 giraal door de gevolmachtigde dienen te worden voldaan in samenspraak met de penningmeester (4-ogen principe).

Beloningsbeleid

De organisatie kent vier lichamen: het bestuur (1), de performers (2), de organisatoren (3) en de vrijwilligers (4).

1. Het bestuur doet al het werk volledig onbezoldigd. Zodra het budget dat toelaat, beoogt de Stichting een onkostenvergoeding te bieden aan de bestuursleden voor gemaakte onkosten (zoals reiskosten).
2. De performers ontvangen minimaal een honorarium in lijn met de fair pay codes van fairPACCT.
3. De organisatoren ontvangen een honorarium. Wij begroten zo dat de organisatoren een bruto ZZP-uurloon zouden kunnen ontvangen van €18,75 per uur, ervan uitgaande dat de organisatoren 40 weken per jaar en 8 uur per week werken. In het geval dat niet alle fondsen worden toegekend, krijgen een vrijwilligersvergoeding. Daarbovenop ontvangen zij wanneer het budget het toelaat op projectbasis een eenmalige uitbetaling. Het totale uitbetaalde bedrag per organisator is nooit meer dan het begrote bedrag in het dekkingsplan.
4. De vrijwilligers doen het werk onbezoldigd. Zodra de baten dat toelaten, beoogt de Stichting een vergoeding te bieden aan de vrijwilligers voor gemaakte onkosten (zoals reiskosten) of een vrijwilligersvergoeding, conform de regels van de Belastingdienst. In dat geval zullen de onkosten of vrijwilligersvergoeding vooraf besproken en schriftelijk bevestigd worden.

Doelgroep & Bereik

Onze evenementen worden georganiseerd door en voor iedereen met een binding met het huidige Indonesië (inclusief West-Papua en de Molukken) en iedereen die op welke manier dan ook geraakt wordt door de koloniale- en oorlogsgeschiedenis van Indonesië, of zich daarvoor interesseert. Onze evenementen spreken dus een breed publiek aan. De stichting tracht groepen die historisch gezien altijd gescheiden waren of tegenover elkaar stonden te verbinden. Daarnaast nodigen we buurtbewoners expliciet uit.

Aangezien onze stichting nationalisme niet centraal stelt, maar de verhalen en het leed van burgers, zijn veteranen ook absoluut welkom om aan onze evenementen deel te nemen, mits op persoonlijke titel. In tijden van oorlog en onderdrukking zijn burgers immers altijd de verliezers. De koloniale bezetting wordt bij deze herdenking expliciet afgekeurd. Daarom is er geen vlagvertoon. Ook ontbreekt de militaire taptoe. In plaats daarvan leidt een muzikant met een passende improvisatie de twee minuten stilte in.

Interne governance

Wij hebben een duidelijke scheiding tussen het driedelige toezichthoudende bestuur (in plaats van Raad van Toezicht) en de organisatie. Het bestuur controleert de organisatie op het uitvoeren van de ingediende activiteiten en het opvolgen van de criteria van de geacordeerde subsidies en fondsen. In onze statuten is de bovengenoemde bestuursvorm notarieel vastgelegd. Wij zorgen voor een gezonde duurzame organisatie die langdurig kan voortdraaien en betrokkenen kan blijven inspireren om te leren, verbinden en helen. We werken mee aan een gezonde cultuursector. Hierbij staan integriteit en rolbewust handelen centraal. We dragen zorg voor de medemens zoals we willen dat mensen omgaan met de wereld: met compassie, zorgvuldigheid en transparantie. Wanneer de

stichting uit zal breiden en verder zal professionaliseren, willen wij een externe organisatie inhuren om ons hier structureel op te controleren en een veilige werkomgeving garanderen door een externe vertrouwenspersoon in te schakelen. We hebben sterke ambities, maar zijn in het proces van professionaliseren. Na het aanschrijven van de subsidies en zodra ons budget het toelaat, heeft dit een van de hoogste prioriteiten om in te investeren.

Kernwaarden

De kernwaarden dienen als ons morele kompas. Deze bepalen wie we willen zijn, welke uitstraling we nastreven en waaraan al onze activiteiten moeten voldoen. Samen vormen de kernwaarden de standaard voor al onze initiatieven, zowel bestaande als nieuwe. Ze versterken elkaar en zorgen voor evenwicht.

1. Solidariteit: deze herdenking is gestoeld op de waarde solidariteit. Bij deze herdenking komen groepen niet tegenover elkaar te staan, maar op een verbindende manier naast elkaar. Daardoor worden verschillende gemeenschappen verstevigd en bruggen gesmeed.
2. Diversiteit: binnen onze stichting is diversiteit, maar vooral inclusie van groot belang. Wij proberen onze ervaring hierin te gebruiken: zo is de initiatiefnemer van de herdenking coördinator diversiteit, inclusiviteit, gelijkwaardigheid, rechtvaardigheid en veiligheid bij GREENPEACE NL. Verder heeft de stichting in de statuten opgenomen dat het zo horizontaal mogelijk samenwerkt. De organisatie bestaat uit een man en twee vrouwen, die alle drie queer, neurodivergent en Indo zijn, een organisatielid auditief beperkt en een organisatielid tevens Javaans-Surinaams. Zij streven in alles waar dat kan een intersectionele aanpak na. We geven actief de voorkeur aan performers voor onze programmering die de diversiteit vergroten en geven hen grote vrijheid om zelf te bepalen wat zij willen bijdragen aan de herdenking. Door onze eigen netwerken en aanpak zien we ook een grote diversiteit in het publiek dat we aantrekken op zowel culturele, etnische, gender, seksuele geaardheid, leeftijd, kennis en vaardigheden als sociaal economische achtergrond. Toch is er, net als bij dekolonisatieprocessen, altijd ruimte voor leren en groeien. Als voorbeeld: we zijn nu een stichting met nog maar twee ‘werknemers’, wanneer het bestuur meer mensen betreft bij de organisatie is ons eerste criterium dat er een culture add is (niet een culture fit). In het volgende kopje wijden we verder uit over ons diversiteit en inclusie beleid.
3. Duurzaamheid: wij zien duurzaamheid als een heel breed begrip waaronder ook het erkennen en eerlijk belonen van de (im)materiële waarde van de performers valt. We maken duidelijke afspraken en boeken en betalen de schrijvers bijvoorbeeld via [De Schrijverscentrale](#), waar ze volgens collectieve afspraken en opgebouwde tarieven betaald worden. Bovendien proberen we tijdens de productie van evenementen zoveel mogelijk duurzame en/of circulaire materialen te gebruiken en zorgen we voor correcte afvalscheiding.
4. Vertrouwen: één van de pijlers van de herdenking is het reflexieve karakter: er wordt elk jaar (en op de website) actief gevraagd om feedback en kritiek. Verder werken we zoveel mogelijk met de Deep Democracy methode om de stem van de minderheid binnen (en buiten) de organisatie gehoord te laten worden.

5. Transparantie: onze statuten en financiën (ook die van het verleden) zijn voor iedereen op te vragen en op de website te lezen. Daarnaast zijn op onze website de jaarverslagen met daarin de programmering per jaar terug te vinden.

Diverse en inclusieve werkomgeving

Wij zorgen voor een diverse, gezonde en inclusieve werkomgeving waarin het potentieel van ons bestuur, organisatie en vrijwilligers tot ontwikkeling en bloei komt.

Om iedereen gelijke kansen te geven zijn we zo transparant en objectief mogelijk in onze werving, selectie, interne doorstroom en promotie. Hierbij hanteren we de volgende uitgangspunten:

- Wij geven de voorkeur aan medewerkers en performers die diversiteit vergroten, in plaats van dat zij 'meer van hetzelfde' zijn
- Wij strijden actief tegen tokenisme, geven sprekers/performers/muzikanten veel vrijheid zelf te bepalen wat zij willen delen en nemen hen mee in ons besluitproces
- Wij maken onderscheid, vermijden stereotypen, zorgen ervoor dat we bewust zijn van onze eigen bias: bijvoorbeeld dat het bestuur en de organisatie dragers zijn van een Nederlands paspoort
- Wij erkennen en zien de macht van macht: we reflecteren op wie bepaalt wat normaal is, we bespreken regels en gedrag die mensen buiten kunnen sluiten
- We proberen onze eigen mening ter discussie te stellen, voor eerlijke gesprekken over verschillen en overeenkomsten
- We maken tijd en ruimte voor introspectie - eigen privileges, heilige huisjes en (voor)oordelen. Ook onderzoeken we ons eigen ongelijk.
- We proberen cultuursensitief te handelen (we zijn daarbij open, nieuwsgierig, stellen ons oordeel uit, luisteren actief, etc.)
- We proberen geen bystander te zijn: we grijpen in als we iets observeren of horen wat niet integer is.
- We zorgen voor structurele reflectie: we blijven evalueren over hoe deze processen gaan binnen de organisatie en willen, zoals hierboven benoemd, zodra het budget het toestaat investeren in het professionaliseren hiervan.
- We vragen actief kritiek: we zoeken actief naar andere meningen dan die van onszelf. We leggen de verantwoordelijkheid niet (uitsluitend) bij mensen die anders zijn dan wijzelf. Zo vragen we in het slotwoord altijd om met ons in contact te komen voor op- of aanmerkingen of gewoon een goed gesprek
- We faciliteren zorg: dealen als minderheid met de norm is vaak extra werk die de norm niet ziet. Wat een interessant en leerzaam gesprek kan zijn voor iemand binnen de norm, kan voor degene die het moet uitleggen een herhaling zijn van trauma. De één kan daardoor geïnspireerd weglopen van een gesprek en kan het thema ook weer loslaten, terwijl de ander leeggelopen is en er ook na het gesprek nog steeds mee moet dealen.

Beleid rondom het hoofdevenement: De Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking

Visie en insteek

De herdenking wordt georganiseerd ter nagedachtenis van slachtoffers uit bezet voormalig Nederlands-Indië en Indonesië en de gruwelijke gebeurtenissen die daarmee verband houden: de koloniale tijd, de Japanse bezetting in de Tweede Wereldoorlog, de kolonisatie-/herbezettingsoorlog door Nederland, de Indonesische onafhankelijkheidsstrijd en de korte periode daarna. Bij deze brede, inclusieve herdenking staan de drie pijlers leren, verbinden en helen centraal en komen verschillende groepen niet tegenover elkaar, maar naast elkaar te staan. Alhoewel hun verhalen en ervaringen verschillen, delen ze immers een koloniale-, slavernij- en oorlogsgeschiedenis. Deze herdenking vertrekt vanuit het gegeven dat [je de ene pijn niet hoeft te ontkennen om de andere te erkennen](#) – ook niet als trauma's verschillend zijn. Sterker nog, het invoelen van het een kan helpen het ander te begrijpen. Het verleden wordt bij deze herdenking daarom niet onder de tafel geschoven, maar op een verbindende en helende manier op tafel gelegd. Zo worden verschillende gemeenschappen verstevigd.

Naast onze pijlers wordt er elk jaar een thema uitgekozen dat in de herdenking centraal staat. De herdenking wil ruimte maken voor (een maatschappelijke) dialoog. Daarom is er een kranslegging en zijn er belangrijke sprekers, muzikanten en dichters uit (voornamelijk) de diaspora uitgenodigd. Zij

leiden samen met initiatiefnemer Benjamin Caton het publiek door het complexe verleden heen. De kunstenaars en performers zijn grotendeels vrij om te vertellen wat zij willen vertellen. Wij zijn van mening dat dekoloniseren een voortdurend proces is en dat maakt de herdenking elk jaar weer verschillend. Deze herdenking, de organisatie en de performers leren nog elke dag bij.

Bij deze herdenking wordt de koloniale bezetting expliciet afgekeurd. Bij deze herdenking staat nationalisme niet centraal, maar de verhalen en het leed van burgers. In tijden van oorlog en onderdrukking zijn burgers immers altijd de verliezers. Daarom is er geen vlagvertoon. Ook ontbreekt de militaire taptoe. In plaats daarvan leidt een muzikant met een passende improvisatie de twee minuten stilte in. Ook zijn veteranen op persoonlijke titel absoluut welkom om met ons te herdenken.

Locatie

De locatie van het evenement stemt tot nadenken. De historie van de plek levert een belangrijke bijdrage aan de inhoud van de herdenking. Het Monument Indië-Nederland ondergaat namelijk zelf ook een dekolonisatieproces en neemt de bezoekers hierin mee. Het monument Indië-Nederland was lang omstreden. Het werd oorspronkelijk gebouwd als ereteken voor generaal Joannes Benedictus van Heutsz en betaald door de Amsterdamse bevolking. Van Heutsz is vooral bekend en berucht vanwege de gruwelijke wijze waarop hij de Atjeh-opstand neersloeg. Op 31 januari 2004 is de naam van het monument gewijzigd in "Monument Indië-Nederland", op initiatief van het 'Comité Herdenking Gevallenen in Nederlands-Indië' te Amstelveen. De functie veranderde van een ereteken voor Van Heutsz tot een gedenkteken dat herinnert aan de relatie tussen Nederland en Indonesië gedurende en na de koloniale periode van bezetting. Het dekolonisatieproces is daarentegen nog niet rond; de volgende stap is wat ons betreft een naamsverandering naar "Het Monument Indonesië-Nederland".

Deze wens tot naam- en functieverandering van het monument is exemplarisch voor wat binnen onze herdenking centraal staat. Er wordt dus niet weggekeken van de koloniale geschiedenis of de Japanse bezetting, noch van de koloniale geschiedenis van dit monument. Integendeel, beide worden gebruikt om op een vernieuwende manier te herdenken. De herdenking helpt dit monument te dekoloniseren en tegelijkertijd helpt het monument de herdenking ook weer bij het dekolonisatieproces.

Datum

15 augustus 1945 is de dag dat Japan capituleerde in voormalig Nederlands-Indië, het huidige Indonesië. Deze dag symboliseert het einde van de Japanse bezetting. Op de dag erna – 16 augustus – herdenken wij de onderdrukking die eraan voorafging.

Op 17 augustus 1945 riep Soekarno de republiek Indonesië uit. Hoewel er daarna een gruwelijke onafhankelijkheidsoorlog volgde, staat deze datum voor veel Indonesiërs en Indo-Europeanen symbool voor het einde van een lange koloniale bezetting. Net als 4 mei de herdenkingsdag is voor de bevrijdingsdag 5 mei, herdenken wij om die reden ook op de dag vóór 17 augustus: 16 augustus.

De reden dat onze herdenking op 16 augustus plaatsvindt is omdat dit een herdenking is van verbinding en heling voor alle betrokkenen. 16 augustus vervult zo een brugfunctie tussen beide gebeurtenissen.

Programma

Wij nodigen performers, muzikanten en sprekers uit de diaspora uit om actuele thema's binnen het dekolonisatie-debat aan te dragen. Voorbeelden hiervan zijn een Papua performer die spreekt over de Indonesische genocide in West-Papua, en een Molukse muzikant die muziek maakt over het complexe onafhankelijkheidsverhaal van Maluku. Daarnaast worden ook altijd een Indonesische en Indo-Europese performer uitgenodigd. Elk jaar speelt een Indonesische gamelan groep meerdere abstracte stukken (modern of klassiek), en wordt er voor de twee minuten stilte een improvisatie uitgevoerd. Deze improvisatie wordt altijd door een bekende muzikant gedaan en is gebaseerd op het thema van de herdenking. In 2023 was dit bijvoorbeeld de Nederlands-Molukse violiste Esther Apituley; zij improviseerde op de flexibiliteit van geest en hart die nodig is om oude, soms onuitgesproken wonden te helen. Na de twee minuten stilte worden kransen neergelegd door de burgemeester of wethouder.

Ieder jaar wordt dezelfde structuur van het programma aangehouden. We zijn al volop bezig met de programmering van

aankomende editie en de eerste sprekers en muzikanten zijn bevestigd. Iedere spreker, muzikant of performer wordt gevraagd iets toe te voegen met inachtneming van het jaarlijkse thema van de Dekoloniale Indonesië Nederland Herdenking. Wat de bezoeker dit jaar kan verwachten is:

- Het uitdelen van spekkoek bij inloop
- Muzikale proloog door een Gamelangroep
- Welkomstwoorden door de initiatiefnemer Benjamin Caton en voorzitter Sylvia Dornseiffer
- Voordracht spreker
- Muzikaal intermezzo
- Tweede voordracht spreker
- Bijdrage kunstenaar of performer
- Een woord door een vertegenwoordiger van de stad , bij voorkeur de burgemeester
- Derde voordracht spreker
- Instrumentale inleiding twee minuten stilte
- Twee minuten stilte
- Gamelan intermezzo
- Afsluitende woorden
- Napraten op een gepaste locatie met spekkoek, thee en koffie

